

Mutavvel Okuma

Din ve dünyâ bilgilerini medresede okurken, bir yandan da, Doğu Anadolu'nun kutbu olan, insân-ı kâmil seyyid Tâhâ-i Hakkârînin teveccühünü kazanmakla şereflenmişti.

Mutavvel okumak için, Şemdinandaki Rehberinin yanından ayrılarak, Muşda Bulanık kazâsının Âbiri köyüne gitdi. Rehberi, ayrılırken kendisine (Ders okurken anlıyamadığın birşey olursa, bana râbîta et! Beni gözünün önüne getir!) buyurmuşdu. Hocası molla Resûl-i Sıbkîden Mutavveli okurken, bir yeri anlıyamadı. Hocası tekrâr anlatdı. Anlıyamadığı yerin açıklanmasını diledi. Molla Resûl, cümleyi birkaç kerre okudu. (Bugün yoruldum, yarın anlatırım) dedi. Ertesi gün okuyup yine açıklıyamadı. Hocası, tekrâr tekrâr okumakda iken, seyyid Fehîm “rahmetullahi aleyh” gözlerini kapayıp, Rehberini gözünün önüne getirdi. Seyyid Tâhâ, elinde bir kitâb ile göründü. Kitâbı, seyyid Fehîmin önüne açdı. Mutavvelin o sahîfesi idi. O satırları açık olarak okudu. Seyyid Fehîm, merâkla dikkat ediyordu. O cümlelerin arasında bir vav-ı âtîfa [ve] fazla okumuşdu. Seyyid Tâhâ gayb olunca, seyyid Fehîm gözlerini açdı. Molla Resûlün o satırları okuyup, düşünmekte olduğunu gördü. İzn isteyip, bir de kendi okudu. Üstâdından duyduğu gibi bir [ve] ekliyerek okudu. Hocası bunu işitince, (Ma'nâ şimdi belli oldu) dedi.

Her ikisi de iyi anlamışdı. (Bu satırları, yirmi senedir okudum. Anlatdım. Fekat, hep anlamadan anlatırdım. Şimdi iyi anladım. Şimdi söyle bakalım. Bunu doğru okumak, senin işin değil. Ben senelerle bunu anlıyamadım. Sen, nasıl anladın? Bu [ve] yi okudun, ma'nâ düzeldi) dedi. Seyyid Fehîm, râbîta ettiğini, nasıl öğrendiğini anlatdı. Molla Resûl, Muşda Alâ'eddîn pâşa câmi'i kapısı yanındadır.

Kaynak: Eshabı Kiram s.332